

איגוד ייד לבנים
סניף ירושלים

אריאל טמס ז"ל

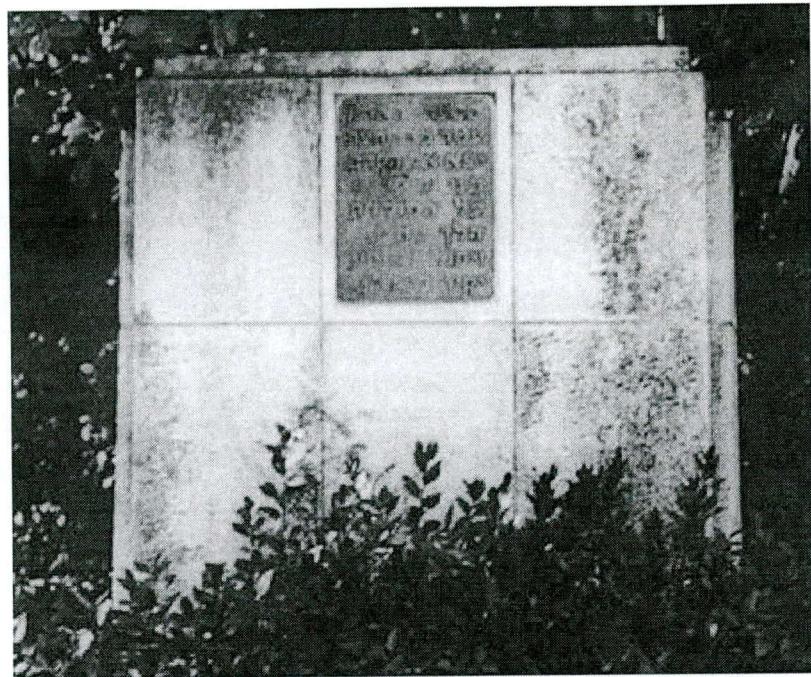
בן הלו ודוד
נולד בירושלים
בשנת תר"פ, 1920
התגורר בירושלים
שרה בפלמ"ח
נעלמו עקבותיו בדרך לפועלות מבצעית
בתאריך כ"א באייר תש"א, 18/5/1941
מקום קבורתו לא נודע - הוצאה אבן לזכרו בהר
הרצל

בן 21 בנפלו

קורות חיים

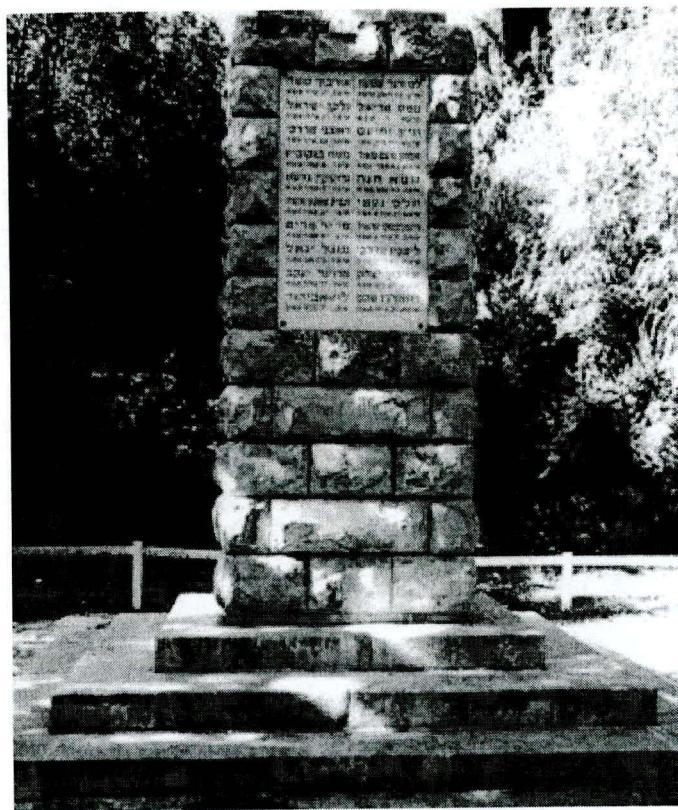
בן הלו ודוד. נולד בשנת תר"פ (1920) בירושלים. תחילת לימוד בבית-הספר העממי שבשכונת בית הכרם ואחר-כך בגימנסיה העברית. היה מחניכי קהילת הצופים ("צופי מתתיהו"), ואחר-כך הדrix בתנועה והתחביב הרבה על חניכיו, בזכות ערנותו, פשوط הליכותו בקיומו במתנאות, אהבתו העזה לטבע ועווז רוחו. בעודו תלמיד הגימנסיה הצטרף עם קבוצה של חבריו לצופים לארגון הצבאי הלאומי ובשורותיו גם עבר אחר-כך "קורס סגנים", הקורס הבסיסי למדריכים ומפקדים במחתרת. עקב הפילוג שהחל באצ"ל בקיץ 1940 פרש ממנו ועבר לארגון ה"הגנה".
 תקופת-מה למד בטכניון העברי בחיפה ובצד לימודי המשיך בפעילותו הביטחונית. בכ"א באייר תש"א (18.5.1941) יצא בקבוצה של כ"ג צעירים בשליחות ה"הגנה" לפועל שטרתת לפוצץ את בתיה הזיקוק בטריפולי שבלבנון. הפעולה לא בוצעה, הלוחמים לא שבו לבסיסם וסיבת הדבר לא נודעה עד היום. בקינה, פרי עטו של אביו המורה, נכתב בין השאר: "בשער הארץ / הצר עבר עמד / בני למלחמה / יצא ואבד / הלא על מולדת / יקרה לו להגן / וудין לא שב / מחמדיו, הבן".

פרק חייו ופעלו פורסמו בספר בית הכרם בית ה-40. וב"מגן בסתר".
הוריו הקימו לזכרו מצבת-זיכרון בבית הכרם, בשדרה הנושאת את שמו.
בבית הקברות הצבאי של הר הרצל בירושלים הוצבה אנדרטה לזכרם של
"כ"ג יורדי הסירה" וכן קרויים על שם בית-הספר לקציני ים בעכו,
ורחובות בערים שונות במדינת ישראל.

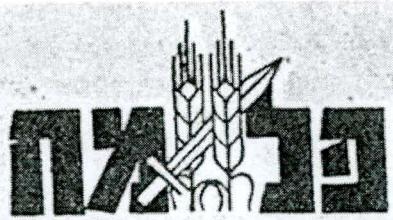

אריאל, בן ירושלים, נפל עם כ"ג יורדי הסירה.
הgalud ניצב בשכונת בית הכרם, בכניסה לשדרות אריאל (הנושאות
את שמו), בקרן רחוב ביאליק.

הgalud הוא סלע, שגולף בו "אריאל טמס 1919 - 1941".
בלוח הנחושת נאמרים דברים אלה: "בשער הארץ עמד כבר הצר,
יצא אל הקרב בני היקר; על המולדת הלך להגן, ויפול גבורי, יקר לי,
הבן". ידידים ובני משפחה של אריאל הקימו את האנדרטה.

האנדרטה ניצבת בגן העשרים, בין רחוב ביאליק לרחוב החלוץ. על שלושה נדבci אבן ניצבת אנדרטה. לצד האחד חרוטים דברים אלה: "לזכר בניינו שנפלו במהלך הקוממיות. בית הכרם ושכונת הפועלים. תש"ב". לצד השני של האנדרטה חרוטים שמותיהם של 20 נופלים, תאריכי לידתם ומועד נפילתם. הגן, שבו שוכנת האנדרטה, נקרא על שמו: "גן העשרים". האנדרטה נבנתה בשנת תש"ב (1952) ביוזמת ועד השכונה.

כִּי יְהוָה הַסִּיר
מִבְּחִירֵי הַגָּנָה
חֲלֹצֵי עָלֶיה בָּה
וְהַפְּאֹת הַעֲבוֹרִית הַלוֹחָת
רָאשׁוֹנִים פָּלָמָח
אֲשֶׁר צָאוּ בְשִׁלְחוֹת הַעַם
לְהִנּוֹת בָּאוֹיב הַנִּזְעָם
עַל חֻוף טְרִיפּוֹלִי שְׁבַלְבָנוֹן
בַּיּוֹם כֹּא בָּאֵיר תְּשֵׁא
הַפְּלִיגּוֹ לְדוֹרָם הַאֲחַדָּונה
מִפְּנָה לֹא שָׁנוּ עוֹד.

הכונס הארצי החמישי • ירושלים, כ"א אדר תש"ז (22.5.57)

פלמ"ח - מבצע החבלה בטריפולי (כ"ג + 1 יורדי הסירה)

הייתה זו הפעולה המבצעית הראשונה מבין הפעולות שבוצעו במסגרת 'השיטוף' בין היישוב היהודי בארץ לבין הבריטים במהלך מלחמת העולם השנייה.

פרשת יציאתם של 23 לוחמים יהודים וקצין בריטי לשימוש חבלה בתבי היזיקון בטריפולי שבסוריה, ב- 18 במאי 1941, קשורה להקמת הפלמ"ח בקשר הדוק: הייתה זו הפעולה המבצעית הראשונה מבין הפעולות שבוצעו במסגרת 'השיטוף' בין היישוב היהודי בארץ לבין הבריטים במהלך מלחמת העולם השנייה. באותה מסגרת, ובפרק זמן קצר יותר, שותפו חוליות של לוחמי הפלמ"ח בכוח החלוץ של הצבא הבריטי שפלש לסוריה ولלבנון.

'השיטוף' נוצר כתוצאה מהתקפות חזית המלחמה לארץ-ישראל. תחת איום הכיבוש הגרמני ניאווטו הבריטים להיענות לتبיעתה של הנהגת היישוב בארץ - לאפשר השתתפות מבצעית של מתנדבים במהלך המלחמה. אנשי מודיעין בשלוחה הארץ-ישראלית של "המחלקה לתפקידים מיוחדים במפקדת הכוחות הבריטיים במצרים התיכון (S.O.E.)" היו מעוניינים להפעיל מתנדבים אלה במשימות מודיעין וחבלה.

פלמ"ח - חשיבות המבצע - הכ"ג

פרשת שליחות הכ"ג הייתה למילוי של גבורה והקרבה.

חשיבותו העיקרית של המבצע - תרומתו למסורת הקרב של הכוח הצבאי העצמאי של היישוב בארץ. פרשת שליחות הכ"ג הייתה למילוי של גבורה והקרבה. בתנאי מלחמת העולם השנייה, בה הציגו היהודים כנרדף ומושמד, הייתה היחלצת זו של יחידת לוחמים יהודים ארץ-ישראלים למבצע צבאי נגד הנאצים, למופת חשוב ונוחז, והפלמ"ח, שפקודת הקמתו ניתנה שלושה ימים לפני מועד המבצע, אימץ אותו כמקור השראה לרוח הלחימה שלו.

פלמ"ח - תוכנית המבצע - הכ"ג

תוכנית המבצע

תוכנית המבצע הסתמכה על ידיעות מודיעיניות שהעבירה יוסף קוסטיקה, מה'מסתערבים' של ה'הגנה' באזרע המועד. על פי התוכנית היה על הכוח להתקrab בספינה לבתי היזיקון. מפקד הכוח, המלווה הבריטי והמכונאי, היו אמורים להישאר בספינה, כשהשאר אנשי הכוח יגיעו בשלוש סירות אל החוף, וכל חוליה תבצע את חלקה במשימה: 1) חוליה האבטחה תישאר ליד הסירות.

(2)חוליה הרתק שתפרש לאורך מסילת הברזל המובילה לבתי היזיקון.

(3)החוליה הפורצת תחדור למתקנים ותניח את מטען החבלה.

ההודעה על הפעולה הגיעה לsonianות היהודית בשלב אחר, זמן קצר לפני מועד הביצוע. משיקולים שונים, בעיקר מפני חשיבות 'השיטוף', נמנעה הסוכנות היהודית מלסרב לפניה הבריטית או לבקש דחיה, וכתוכאה מכר לא יותר לוחמים די זמן להכנה. כמו כן דחו הבריטים הצעה של ה'הגנה', להתקרב לבתי היזיקון בעת ובעוונה אחת מן היבשה ומן הים (הצעה, שקבלתה הייתה עשויה לשנות את תוכנות המבצע).

פלמ"ח - ה לומות החוליה - ה כ"ג

אובדן 23 הלוחמים הארץ-ישראלים
היווה מכחה קשה ליישוב בארץ ול"הגנה".

בשעות הבוקר של ה- 18 במאי 1941 יצאו 24 הלוחמים מנמל חברת החשמל שבמפרץ חיפה בספינה "ארי הים, (SEA LION)" כשלул סיפונה שלוש שירות פלישה קלות. הם נשאו עימם משדר אלחוטי - והוראה להימנע ככל האפשר מהשתמש בו, כדי שלא יתגלו בידי האויב. גם את כל התעדות המזהות השאירו מאחור, למקורה שייתגלו. לאחר יציאתם יצרו פעמיים קשר עם בסיס היציאה. מזאת הקשר האחרון, בצהרים אותו יום, אבדו עקבותיהם.

לאחר שנודע דבר ה

לומות הספינה על כל ציוויה, עשתה הסוכנות היהודית
מאזים ניכרים לגלות את גורל האנשיים. לאחר שהבריטים כבשו את سوريا נשלחו יוסף פין וטובי ארזי (שעמדו בראש רשות המודיעין בסוריה לפני הכיבוש) לנחל חקירה מדוקדקת אודות הפעולה. מסקנתם הייתה שהיא התגלה כאשר התקרב לחוף על מנת לוודא את מקומם, בגין טעות בניווט.

לחוקרם הסתבקרה עובדה שלא נלקחה בחשבון כאשר נשלחו האנשיים למיצעה: בערב יציאה הפציצו הבריטים את טריפולי ובכך גרמו להגברת הערגנות והשمرة בעיר ובסביבתה.

מאז אותה חקירה ועוד שנים רבות אחריה הועלו השערות רבות לגבי גורלם של האנשיים. כל התשובות שניתנו לא פתרו את תעלומת ה

לומות החוליה המוחלתת של כל המשתתפים במיצעת מבלי להשאיר עקבות (מלבד פריטי לבוש בלבדים).

אובדן 23 הלוחמים הארץ-ישראלים היווה מכחה קשה ליישוב בארץ ול"הגנה". לאחר מעשה, הובילו הרהורי חרטה על ההסכמה לשולח את הלוחמים למיצעת הרפטקני, שיתיכון כי לא הוכן כראוי. מבחינת 'השיטוף' היה זה כישלון מוחלט לשני הצדדים: המשימה לא בוצעה והאנשיים לא שבו. 'השיטוף' נמשך חurf הcislon, בגין האינטרס חזק שהיה לשני הצדדים בהמשך.

פלמ"ח - גיבוש תוכנית המבצע והכנות לקראו - הכ"ג

הסוכנות היהודית התבקשה להעמיד כוח למשימת החבלה, והתפקיד נמסר ל"הגנה". עשרים ושלושה מתנדבים נבחרו מבין בוגרי הקורס, שהסתווות אחדים קודם לכן.

בפברואר-מרס 1941 התקיימו בשטח 'מגרשי התעורך' בצפון תל-אביב קורס הכנה לפועלות חבלניות ומודיעינית. אהרון לישנסקי (לשם) היה המפקד מטעם ה'הגנה', וקפטן ג'. האמנד - המפקח מטעם רשות הצבא הבריטי. בקורס השתתפו כמה עשרות מתנדבים, ש מרביתם הגיעו משלוחם בקורסים הימיים של ה'הגנה' ורכשו ביחידות ניסיון מבצעי, ימי או יבשתי. הבריטים הדרכו במקצועות החבלה והקשר.

בחודש אפריל 1941 התבasma במפקדה הבריטית תוכנית לכובש את سوريا ולבנון מיד שלtron וישי. התוכנית כללה גם פעולות חבלה לפני הכיבוש, כגון הפצתה על מטוסים גרמניים שחננו בשדות תעופה בסוריה, וחבלה בבתיה הדיזוק בטריפולי, שעמדו לספק למטוסים דלק.

הסוכנות היהודית התבקשה להעמיד כוח למשימת החבלה, והתפקיד נמסר ל"הגנה". עשרים ושלושה מתנדבים נבחרו מבין בוגרי הקורס, שהסתווות אחדים קודם לכן.

צבי ספקטור נתמנה למפקד המבצע, עם עשרים ושניים פיקודו נמנו לוחמים בעלי ניסיון מבצעי קודם ב"נדדת" ספקטור עצמו וסגנו יצחק הקר, בפו"ש, ב"פלוגות הלילה" ובפו"ם, וגם בהעפלה (כתריאל יפה, עמירם שוחט ואחרים). אל הלוחמים

צורף המיג'ור סר אנטוני פלמר, כمشקיף מטעם הגורם היוזם.